

Indhold i dette nyhedsbrev:

Æresmedlem af energibranchens Service Sammenslutning

ESS har udnævnt Arne Nielsen, Arne Nielsen Oliefyr og Gasteknik A/S til Æresmedlem af Energibranchens Service Sammenslutning

Vi brænder de træer, der skulle hente CO2 ud af atmosfæren

(Uddrag af artikel fra Videnskab.dk)

KOMMENTAR: Danmark brænder biomasse af som aldrig før. Officielt er det vedvarende energi, reelt bidrager det til mere CO2 i atmosfæren.

Skat på julegavekort

Gavekort er den mest populære firmajulegave, men det er desværre ikke alle typer af gavekort, der er skattefrie. Og modsat hvad de fleste tror, så er det faktisk noget, som skattemyndighederne bruger kræfter på at kontrollere

Videresend nyhedsbrevene til dine kollegaer

LANDSDÆKKENDE BRANCHEFORENING

Æresmedlem af energibranchens Service Sammenslutning

ESS har udnævnt Arne Nielsen, Arne Nielsen Oliefyr og Gasteknik A/S til Æresmedlem af Energibranchens Service Sammenslutning

Som æresmedlem vil Arne Nielsen kunne opretholde et livslangt, kontingentfritaget og fuldgyldigt E-medlemskab for sin virksomhed, så længe han lever. Æresbevisningen tildeles for mange års tro tjeneste i branchen og i Energibranchens Service Sammenslutning (tidligere Oliebranchens Service Sammenslutning og OR-Energibranchen), med betydelig indsats til fremme af de interesser som sammenslutning har plejet gennem tiden.

Tak for godt samarbejde udtrykkes hermed af bestyrelsen

Arne Nielsen, fra Arne Nielsen Oliefyr og Gateknik A/S er impotør af den kendte Oilon oliebrændere, som leverer såvel små som store oliebrændere.

Vi brænder de træer, der skulle hente CO₂ ud af atmosfæren (Uddrag af artikel fra Videnskab.dk)

KOMMENTAR: Danmark brænder biomasse af som aldrig før. Officielt er det vedvarende energi, reelt bidrager det til mere CO₂ i atmosfæren.

Foto: Nils Rosenvold, Dansk Fjernvarme

Massive afbrændinger af træer i tropiske regnskove har igen i år vakt opsigt verden over. Afbrændingerne kan i værste fald medføre, at mange vilde arter af dyr og planter forsvinder for altid.

Men også klimaet påvirkes, fordi der frigives store mængder af CO₂, når træ brænder. Mere CO₂ betyder øget drivhuseffekt og global opvarmning.

I Danmark brænder vi også mere træ af end nogensinde – endda i en bestræbelse på at nå vores politisk vedtagne mål om at sende mindre CO₂ op i atmosfæren.

Hvordan kan dét hænge sammen?

Politisk satsning på træafbrænding

Svaret skal findes i et EU-direktiv om vedvarende energi fra 2009. Direktivet betød nemlig, at biomasse taget fra træer skulle betragtes som 'vedvarende energi' på linje med energi fra vindmøller og solceller.

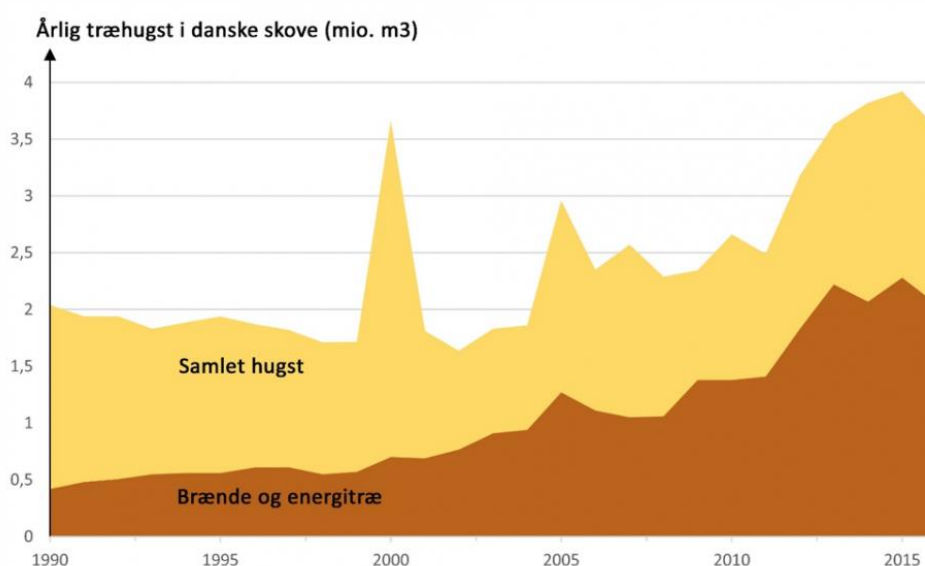

LANDSDÆKKENDE BRANCHEFORENING

I Danmark regner vi ikke CO₂ fra træafbrænding med i vores drivhusgasudslip, da man forudsætter, at nye træer hele tiden optager tilsvarende mængder CO₂.

Desuden regner man med, at det uundgåelige udslip af CO₂, når træet brændes, bliver registreret i det land, hvor træet blev fældet.

Vi satser derfor i stor stil på at afbrænde træ som erstatning for kul i vores kraftvarmeværker (se figur 1 herunder). Politisk er denne omstilling støttet gennem energiafgifter, der favoriserer biomasse frem for fossil energi (kul, olie og naturgas).

Hvor det tidligere var en femtedel af hugsten i danske skove, der gik til energi, går størstedelen (57,5 procent i 2016) nu til brænde, træpiller og flis til kraftvarmeforsyningen. I øjeblikket kommer størstedelen af vores 'vedvarende' energiproduktion derfor fra biomasse fra træer (se figur 2 lidt herunder) – ikke fra vind, som man måske ellers kunne tro.

Træ frigiver mere CO₂ end kul og naturgas

Der er dog en hage ved den danske strategi: Træ afgiver mere CO₂ per kilowatt-time end det kul, det erstatter. Sammenlignet med naturgas (metan) frigiver afbrænding af træ mere end dobbelt så meget CO₂ per produceret kilowatt-time.

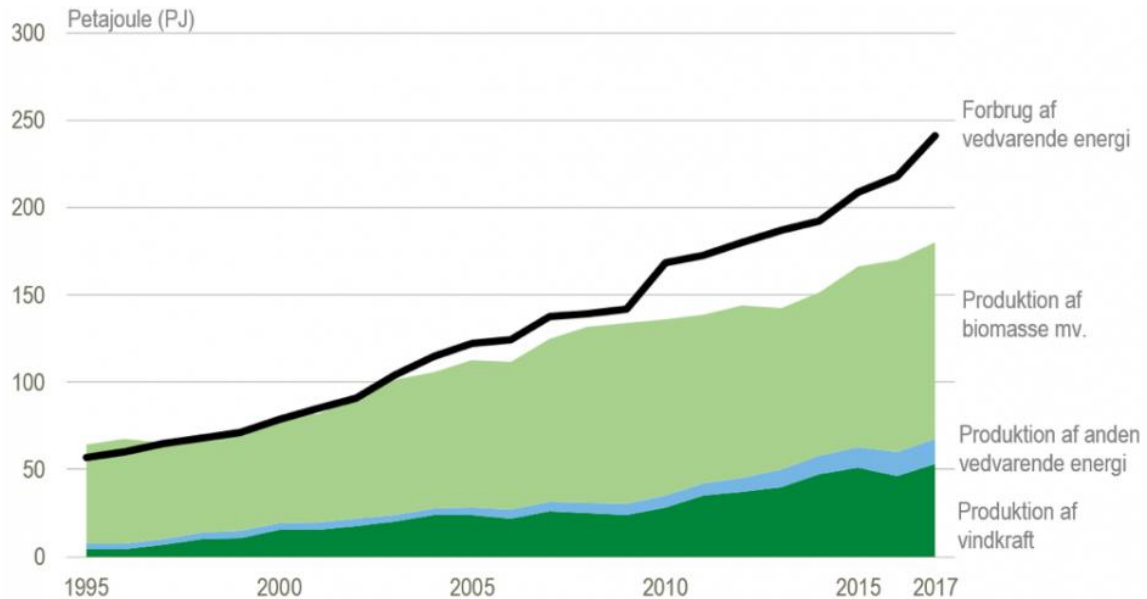
I Danmark bruger vi nu betydeligt mere energi i kraftvarmeværker, end den hjemlige træproduktion kan levere. Derfor importeres der træpiller i et omfang, der årligt svarer til hugst fra skove på størrelse med Sjælland og Fyn tilsammen.

Hvis man indregner transporten, bliver energiregnskabet for biomasse endnu dårligere. Den samlede mængde CO₂ udledt ved fremstilling og transport er således.

At gå bort fra kul og metangas til fordel for træ for at begrænse vores CO₂-udledning virker derfor ikke rationelt. Så hvorfor gør vi det?

LANDSDÆKKENDE BRANCHEFORENING

CO₂-reduktionen findes kun på papiret

Det handler som sagt om EU-direktivet fra 2009, der betegner biomasse som vedvarende energi. Men hvorfor er det ikke så enkelt, at nye unge træer blot optager den CO₂, der slipper ud, når det fældede træ brændes?

For at det skal stemme, må man forudsætte, at skovøkosystemet er i kulstofbalance, og at nye træer tager over, når de gamle fældes.

Det er der tre problemer med:

1. Hvis hugsten og afbrændingen af træ i dag overstiger den tilvækst, der er i skovene, betyder det mindre lagring af kulstof i levende skovtræer.
2. Afbrændingen af træ og dermed udledningen af CO₂ sker her og nu, men optagelsen af CO₂ fra de nye unge træer er en fremtidig gevinst.
3. Hugst af træ til energi og andre formål nedsætter den pulje af kulstof, der lagres i skoven – både i form af levende og død biomasse og som organisk stof i jordbunden.

En række internationale forskere kritiserer dette 'hul' i vores CO₂-regnskab og omtaler det som en 'kulstofgæld'. Regningen for dagens afbrænding ender på den måde ude i fremtiden, og biomassens CO₂-neutralitet er fiktiv.

Denne grundlæggende fejl gør det muligt på papiret at reducere de nationale udslip af drivhusgas, fordi man straks reducerer ved at skifte fra kul (hvor der skal rapporteres CO₂-udslip) til biomasse (ingen rapportering).

LANDSDÆKKENDE BRANCHEFORENING

Uforenelig med Paris-aftalen

Når vi fælder og afbrænder skov, tager det flere årtier, før den nye skov kan optage og binde tilnærmelsesvist lige så meget CO₂ som den gamle. Reelt fortsætter vi altså med et nettoudslip, mens vi bogfører et rundt nul.

I forhold til klimaaftalen fra Paris er tilbagebetalingsperioder på mere end et årti uforenelige med klimaforandringsmålene. Vores nuværende praksis er således i modstrid med Paris-aftalen.

I Danmark anbefaler Klimarådet derfor, at man i en kommende dansk klimalov forpligter sig til reelle reduktioner i udslip af drivhusgas i Danmark, og herunder reviderer vurderingerne af biomasse som CO₂-neutralt.

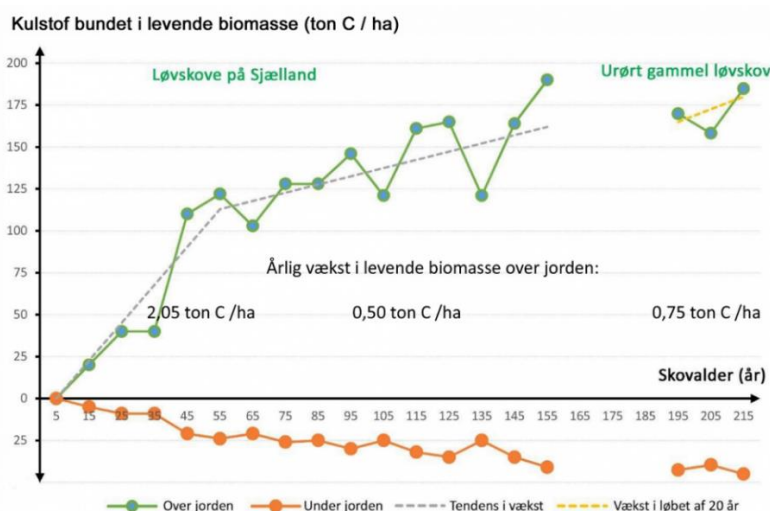
Skovbranchens falske påstande

Træer og skoves evne til at lagre CO₂ fra atmosfæren via fotosyntese i organisk materiale er et vigtigt aspekt i klima- og biomassediskussionen. Men det er mere kompliceret end blot balancen mellem hugst og genvækst af træer.

Den danske træsektor argumenterer for, at CO₂-lagringen går i stå, hvis man lader skoven stå urørt. Nedbrydning og forrådnelse vil da opveje væksten af træerne hævdes det.

Dansk Skovforening fremfører ligefrem, at eksisterende skov, der har ligget urørt mere end 120 år, vil afgive mere CO₂, end den optager og derved blive en nettokilde til CO₂-udledning.

Træbranchen bruger disse påstande som argument for, at skovene skal dyrkes og træerne skal fældes i klimasagens navn. Det er bare ikke rigtigt. Skove trækker kulstof ud af atmosfæren i stort tempo, også når de er 200, 300 eller 500 år gamle se f.eks. figur 3

Gamle skove er vedvarende kulstoflagre

Misforståelsen skyldes især en teori fremsat af systemøkologiens fader Eugene P. Odum. Teorien var, at en fritvoksende skov efter 100 år ville ende med at slippe lige så meget CO₂ ud, som den bandt vi fotosyntese.

LANDSDÆKKENDE BRANCHEFORENING

Denne teori er dog ikke blevet bekræftet af empiriske studier. Tværtimod viser nye studier, at gamle skove i mange tilfælde optager mere kulstof end de udsender og samtidig udgør store og vedvarende kulstoflagre.

Kulstof i den levende biomasse blev beregnet i produktionsskov i forskellig alder op til 142 år og sammenlignet med tre opmålinger af Suserup Skov gennemført i løbet af 20 år.

Konklusionen på studiet var, at den gamle skov »efter 200 år ikke ophobede mere kulstof end en dyrket bøgeskov på 100 år,« og ikke kunne forventes at ophobe yderligere.

Studiet viste at skove mellem 35 og 45 år er allerbedst til at øge deres levende træmasse (svarende til ca. 2 ton kulstof per hektar årligt (Figur 3)).

Men gennemgår man forskernes egne tal, viser det sig, at den 200 år gamle skov i løbet af 20 år bandt 0,75 ton kulstof per hektar per år i sin levende biomasse over jorden, hvilket helt sikkert ikke er mindre end de 0,50 ton i dyrkede skove ældre end 50 år (OBS: Den udlægning af data er forskerne bag Suserup-studiet ikke enig i).

Ældre skove optager mere kulstof

En række internationale studier af gamle skove har vist, at tendensen fra Suserup Skov ikke er et enkeltstående fænomen, og selv meget gamle skove på op til 5-600 år optager gennemsnitligt meget mere CO₂, end de slipper ud. I en blandet løvskov på mindst 250 år i Midtjylland lavede forskere direkte målinger af, hvor meget CO₂ der undslap skoven, og hvor meget den optog.

Det gjorde man hver time gennem syv år. Resultatet var, at den gamle urørte skov optog lige så meget kulstof som sammenlignelige dyrkede og meget yngre skove. Dette er i klar modstrid med den forældede idé om, at gamle skove hurtigt opnår en stabil kulstofbalance, som indgår i de generelle beregninger, som skovbrugsforskere ved Københavns Universitet er kommet med i forhold til klimaeffekten af urørt skov.

Men hvordan er det muligt, at gamle skove fortsat optager kulstof?

Forklaringen skal dels søges i, at unge træer trods deres hurtige tilvækst har langt færre blade per areal end en fuldvoksen skov med træer på flere hundrede år.

Derfor vil det direkte kulstofoptag i en ældre skov være meget stort, og det vil gå til at udbygge blade, kviste, bark, frugter og rødder og til sukker, som træet forbrænder i sine celler (respiration) eller sender ned til mykorrhiza-svampe i skovbunden.

Ekstremt meget kulstof er bundet i jorden

Men hvor bliver alt det kulstof af, når nu nettotilvæksten i levende stammer og grene ikke er så stor som i en ung skov?

I en urørt gammel skov som Suserup Skov findes der, ud over den levende træmasse, meget store mængder (dødt træ), som også udgør et kulstoflager.

Selve jordbunden er dog formentlig det største kulstoflager. Nyere studier har revideret opfattelsen af, at kun tørverige jorde har store mængder organisk bundet kulstof.

LANDSDÆKKENDE BRANCHEFORENING

De øverste to meter jord på verdens kontinenter menes nu at indeholde 4 gange mere kulstof, end der er bundet af alle landjordens planter og 3 gange mere end al den CO₂ der er i hele atmosfæren.

Meget af dette er i det døde organiske materiale, der kun langsomt nedbrydes, især når jorden er våd og vanddækket. Blade, der ender i vandpytter og damme, nedbrydes kun meget langsomt.

Derved ophobes kulstof og der dannes efterhånden tørv, der engang i fremtiden vil kunne ende som brunkul og stenkul.

Dansk Skovforening stirrer sig klimablind på skovens salgbare biomasse, men fakta er, at kulstofbindingen ikke kun sker i det levende træ, men i alle levende og døde plantedele, og i de døde planterester, der ligger på jorden, i jorden og i damme og småsøer (dynd og tørv).

Desuden sendes op til 20 procent af det producerede sukker ned til mykorrhiza-svampe i skovbunden, som har en meget stor betydning for lagringen af kulstof i gamle skovjorde.

Endelig udånder planter store mængder CO₂ i deres aktive rødder under jorden. Jordvandet vil derfor mættes med CO₂ (som carbonat/kulsyre). Det sker under stort tryk, som skyldes jordens vægt. Typisk vil grundvandet vende tilbage til overfladen gennem kildevæld i vandløb efter 15-20 år, hvor noget af det optagne kulstof lagres som kildekalk (calciumcarbonat).

Lad de store træer stå

Danmarks grønne omstilling bør baseres på den bedste tilgængelige viden. Det er derfor vigtigt, at vi ser i øjnene, hvad der er reelle CO₂-udslip, og hvad der er reelle CO₂-optag.

Fiktiv CO₂-neutralitet ændrer ikke på virkelighedens processer og morgendagens klima.

Det mest effektive vi kan gøre for så hurtigt som muligt at mindske Danmarks udslip af CO₂, er altså at lade flest mulige skove med store træer passe sig selv som urørt skov.

Derved skaber vi ikke den 'kulstofgæld', som kommer af at fælde de gamle træer og brænde biomassen. Gamle træer og dødt ved er tilmed afgørende for bevaring af biodiversiteten.

Vi kan i tillæg plante ny skov på landbrugsjord, men det vil tage mange årtier, før det for alvor batter i CO₂-regnskabet.

Den kulstofbindende effekt af at begrænse skovhugst er derimod stor og indfinder sig fra dag ét, det vil sige i det tidsvindue, som IPCC har anvist for påkrævet handling.

Forskerzonen

Denne artikel er en del af Forskerzonen, som er stedet, hvor forskerne selv kommer direkte til orde. Her skriver de om deres forskning og forskningsfelt, bringer relevant viden ind i den offentlige debat og formidler til et bredt publikum. Forskerzonen er støttet af Lundbeckfonden.

Kilde: Videnskab.dk

Artiklen kan i sin helhed læses her:

<https://videnskab.dk/naturvidenskab/vi-braender-de-traeer-der-skulle-hente-co2-ud-af-atmosfaeren>

Skat på julegavekort

Gavekort er den mest populære firmajulegave, men det er desværre ikke alle typer af gavekort, der er skattefrie. Og modsat hvad de fleste tror, så er det faktisk noget, som skattemyndighederne bruger kræfter på at kontrollere

Af Tanya Honore Schultz. Senior Manager, Tax Legal,
BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab

Selvom grænsen for den skattefrie firmajulegave i år lyder på 800 kr., så er det langt fra alle virksomheder, der giver julegaver i denne størrelsesorden. En undersøgelse fra Dansk Erhverv fra sidste år viste således, at den gennemsnitlige firmajulegave blandt organisationens medlemmer dengang havde en værdi på 580 kr.

Undersøgelsen viste også, at gavekort har slået købmandskurven som den mest populære firmajulegave.

Vælg den rigtige type gavekort

Når det gælder julegavekort, findes der groft sagt to typer.

Dels den type, hvor gavekortet reelt er et link til en hjemmeside – en julegaveportal – hvor medarbejderen kan vælge en specifik julegave i et elektronisk katalog hos et gaveartikelfirma, og hvor det formelt set er arbejdsgiveren, der har bestemt indholdet. Et sådant gavekort sidestilles med en egentlig tingsgave fra arbejdsgiveren – og er derfor skattefri – hvis antallet af gavemuligheder i kataloget er begrænset til max. 25.

Den anden type gavekort er den lidt mere gammeldags type. Det vil sige et gavekort, som frit kan anvendes i en eller flere forretninger, og hvor der frit kan vælges mellem alle varerne i denne eller disse. Sådanne gavekort sidestilles i skattemæssig henseende med løn og er derfor i princippet skattepligtig for modtageren. Det gælder også, selvom gavekortet ikke kan veksles til kontanter.

Mange tror, at skattemyndighederne ikke interesserer sig for julegavekort, og at der derfor ikke er nogen risiko ved at give den sidstnævnte type, men det er en fejl. Faktisk ser vi næsten hvert år tilfælde, hvor myndighederne kræver beskatning af gavekort. Landsskatteretten offentliggjorde således tidligere på året en afgørelse herom.

Sagen handlede om en mindre virksomhed, som af Skatteforvaltningen var blevet pålagt at lønindberette et gavekort på 500 kr., som firmaet havde givet i julegave til en sygemeldt medarbejder. Denne afgørelse blev stadfæstet af Landsskatteretten med den begrundelse, at der ikke var tale om et gavekort, som kun kunne anvendes til nærmere specificerede varer. Altså et gavekort af den ovenfor først omtalte type.

Gælder også for gavekort i andre sammenhænge

Den strenge praksis om beskatning af generelle gavekort gælder også i forhold til gavekort, der gives i andre sammenhænge, fx ved en medarbejders runde fødselsdag.

Ovenstående artikel er hentet fra [Depechen](#), der er BDO's elektroniske nyhedsbrev om skat, moms og regnskab